

AASTA ÕPETAJA ON MERJE AAVIK : UUS ÕPILASESINDUSE ESIMEES VALITUD

Merje Aavik on 1994. a lõpetanud E. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise instituudi algõpetuse teaduskonna ja omab algklassiõpetaja kutset eesti keele ja kirjanduse, inglise keele, ajaloo ja tantsuõpetaja lisaerialaga. Ülenurme Gümnaasiumis töötab ta õppealajuhatajana alates 2006. a, õpetab inglise ja eesti keelt.

Õpilaste õpetamisel on tema peamiseks eesmärgiks õppimisoskuse kujundamine, õpimotivatsiooni hoidmine. Õppealajuhatajana on Merje Aavik aktiivne, hea meeskonnatöö tegija, pedagoogilise praktika koordineerija ja ka praktikat juhendav õpetaja.

Alates 2007/2008. õppeaastast on Merje Aavikul, kehalise kasvatuse ja terviseõpetuse õpetajatel välja töötatud uus õppesuund õppekavas: spordija terviseedendus algklassidele. Merje Aaviku algatusel said teoks muusika- ja spordilaagrid, mida nüüd on läbi viidud juba 7 aastat. 2011/2012. õppeaastast sai alguse varane keeleõpe, välja on töötatud süsteem, kus edasijõudnud keeleõppijad saavad süvendatud keeleõpet. I ja II klassis toimub keeleõpe aineringina, alates III klassist tasemerühmades. Koostöös muusikaõpetajatega on 2012.a välja antud CD „Sinu aja kaja“. Merje Aavik on korraldanud erinevaid maakondlikke õpilasüritusi: Tartu maakonna 3.-4. klasside jutukirjutamisvõistluse, koostöös inglise keele õpetajatega Tartumaa 4. klasside sõbrapäeva. Tartumaa lugemisöö ja Tantsupäev on saanud juba korduvateks traditsioonilisteks üritusteks. Tema juhendamisel on õpilased esinenud luulekonkurssidel ja jutukirjutamisvõistlustel.

Merje Aavik peab oluliseks pidevat enese-

Tegus ja teotahteline Merje Aavik

Foto: Marit Rauk

täiendamist. 2006. aastal omistati talle Tartumaa aasta õppija tiitel.

Merje Aavik on väga hea suhtleja, tegus ja teotahteline, tal on vahvaid ideid koolielu põnevamaks muutmiseks. Aktiivselt osaleb Tartumaa koolijuhitide võrkpallitreeningutel ja -võistlustel. Samuti laulab ta Ülenurme segakooris.

MAILI MESIPUU

ÕPPEKÄIK KOHTUMAJJA

30. septembril toimus õppekäik Tartu Maakohutusse. Pärast tunde sõitime bussiga linna. Kohtumaja uksest sisse astudes oli näha metallidetektorit ja selle kõrval istuvat turvameest. Riputasime oma üleriided garderoobi ja juba tuli meile vastu tore giid Krista Tamm, kes töötab kohtumaja meediaosakonnas. Meile anti kätte ka kohtumaja tutvustav väike raamatuke lõbusate illustatsioonidega.

Nüüd viidi meid läbi metallidetektorit 3. korrusele kõige suuremasse kohtusaali, kus kohtunik Zakaria Nemsitsveridze tutvustas meile kohtusüsteemi, kohtuniku tööd ja istungite läbiviimist. Meile räägiti, et kohtunikust paremale jääb kaebusega kohtu poole pöörduja ja vasakule isik, kelle kohta kaebus esitati. Kohtusaali keskel asub laud, mille juures käivad tunnistajad, ning saalis on alati ruumi ka publikule. Kui jutt jõudis kohtunikuks saamiseni, siis saime teada, et kohtuniku töö ei nõua erilisi andeid ja selleks peab õppima juurat, mis tema sõnul ei ole üldse keeruline, kuid vahest natukene igavapoolne. Pärast paari küsimust toredale kohtunikule sai meie aeg istungisaalis läbi ja meile hakati maja tutvustama.

Treppide poole kõndides pöörasid paljud meist pilgu suurest aknast välja ja imetlesid Tartu linna suurepärasest vaadet. Liikusime korrus ülespoole, et näha vanaaegset kohtukulli, mis tol ajal pidi istungite ajal kohtusaalis laua peal olema – üpris suur kolme peaga kulli kuju. Näidati ka pilte, millel olid uhketes kohtunikurõivastes maakohtu kohtunikud. Järgmiseks suundusime tagumistesse ruumidesse, kus olid peamiselt sekretäre ja muude töötajate kabinetid. Üks huvitav koht, kus käisime, oli arhiiv, kus olid väikestes kastides kõik menetlused, kohtuotsused jms. Seal oli nii palju toimikuid ja riuleid, et neid ei jõuaks elu sees kah kõiki ära lugeda.

Seejärel viidi meid kongide juurde. Kõik uudistasid neid ja lugesid, mis seintele oli kirjutatud. Ise küll ei tahaks sellises pisikeses ruumis viibida. Seal-samas kõrval olid eraldi ehitatud koridorid, mida mööda vangid kohtusaalidesse viidi. Need olid spetsiaalselt ehitatud, et põgeneda ei saaks. Kui kongides käidud, siis läksime tagasi garderoobi juurde, kust me ka alustasime. Tänašime suurepäraselt giidi aplausi ja kingiga ning saigi põnev õppekäik läbi.

CAROL KOTTISSE, 9.a klass

Valimised on täies hoos! Aron-Antti Vaino esitab kuulajatele oma nägemust ÕEst.

foto autor: Marit Rauk

Kevadel valmis uus Ülenurme Gümnaasiumi õpilasesinduse (edaspidi ÕE) põhikirj, mille kiitsid heaks gümnaasiumi hoolekogu ja direktor. Uue põhikirja järgi valime ÕE esimehe ja aseesimehe ülekoolliselt.

Nii tulidki teisipäeval, 5. novembril aulasse kokku kõik õpilased alates 9. klassidest ning noorematest klassidest olid kohal klasside esindused (5 õpilast igast klassist). Kandidaatidel oli võimalik tutvustada oma nägemust ÕE esimehest ja põhjendada, miks peaks just teda valitama. Kandeerisid Edwin Kurg 10.b, Aron-Antti Vaino 10.b ja Kaisa Leppik 11.c klassist. Pärast enesetutvustusi oli võimalik esitada kandidaatidele küsimusi ning siis sai juba igaüks oma valiku teha. Toimus salajane hääletamine ja iga valija asetask oma sedeli valimiskasti. Valimisprotsess toimus komisjoni valvsa pilgu all. Valimiskomisjon koosnes viiest abiturientidest, kelle põhitööks oli pärast hääletamist tulemused kokku lugeda.

Tulemuste teadaasaamiseks kogunes koolipere taas aulasse. Põnevil olid nii õpilased kui ka õpetajad. Valimised võitis ülekaalukalt Aron-Antti Vaino 10.b klassist, kes sel õppeaastal juhib ÕE-d. Hääletustulemuste järgi teiseks jäänud Edwin Kurg peab sel õppeaastal aseesimehe ametit. Kandidaatide õnnitlesid eelmise õppeaasta ÕE esimees Jonna Sild 12.b klassist ja kooli direktor Olev Saluveer. Loodetavasti meeldis õpilastele, et igaüks sai teha oma valiku ja kindlasti oli see paljudele ka esimene valimiskogemus.

Aron-Antti Vaino lõpetas 2013. aastal Mäetaguse Põhikooli Ida-Virumaal ja septembrist asus õppima Ülenurme Gümnaasiumi 10.b klassis. Juba põhikoolis juhtis ta sealset õpilasesinduse tööd. Aron-Antti kuulub ka Eesti Õpilasesinduste Liidu meeskonda ja on end näidanud juba igati aktiivse õpilasena.

Edwin Kurg on Ülenurme poiss ja samuti näidanud ennast aktiivsena. Eriti suureks sooviks on Edwinil korraldada koolis spordiüritusi.

MARIT RAUK, vaatleja

MIDA ÕPPISIN ÕPPEKÄIGUST TALLINNASSE?

23. septembril käisime koos paralleelklassiga Tallinnas õppereisil. Seal külastasime Tallinna teletorni, Stenbocki maja ja Riigikogu. Õpetajatest oli kaasas meie klassijuhataja Mall Aso, 9.b klassijuhataja Toomas Laan ja ajalooõpetaja Milvi Tisler.

Esmalt läksime Tallinna teletorni. Alguses rääkis giid meile selle torni ajaloost, sain palju huvitavaid fakte teada. Seejärel sõitsime liftiga üles torni, sealt oleks saanud väga hea vaate, kui poleks olnud pilves ja udune ilm. Sellel korrusel olid videoid sisaldavad „seened“, kus oli erinevat infot. Korrus asub maapinnast 170 meetri kõrgusel ning meenutab ufo alust. Sinna olid ka tehtud augud, kust sai otse alla vaadata. Korrus kõrgemal asus restoran ja välisvaateplatvorm. Sellisel kõrgusel oli väljas üpris tuuline ja külm. Tagasi liftiga alla sõites võttis meid vastu suveniiripood ja „televisionistudio“ laud, kus sai ise uudiseid edastada. Valida oli seal nelja teema vahel, mida kõik läbi proovisid.

Kesklinna jõudes võtsime suuna Stenbocki maja juurde, mis asub aadressil Rahukohtu 3. Kõigepealt saadeti meid seal pressikonverentsiruumi, kus räägiti maja ajaloost ja sellest, kuidas seda kasutatakse praegu. Sain teada, et maja oli varem kasutatud kohtumajana ning nime oli maja saanud oma finantseerijalt. Seal edasi läksime igasuguste ruumidesse, näiteks istungisaal ja riigivanemate saal. Meile räägiti seal, kuidas valitsus töötab nendes ruumides. Sain teada, kus keegi istungisaalis istub ja kes on eesistuja siis, kui peaministrit pole. Meid viidi ka rõdule, kust avanes väga hea vaade Tallinnale.

Kella kolmeks jõudsim Riigikokku, kus parasjagu toimus istung. Maja oli kolmnurki täis ja põrand krigises ja kägises, kui peale astuda. Kõigepealt läksime istungisaali, kus parasjagu istung toimus. Seal võttis riigikogulane Andres Anvelt just üles narkoteema. Natukene kuulatud, järgnesime giidile, kes viis meid peakuse juurde. Seal rääkis ta Riigikogu ajaloost ja üldiselt majast. Veel näidati meile valget saali, millel ka oli oma lugu. Riigikogulastest nägime seal Peeter Vösa, Aivar Riisalu ja Kadri Simsonit.

Nüüd oligi meil kohustuslik osa läbi ja saime hakata kodu poole minema, kuid enne käisime läbi Ülemiste keskusest. Seal saime osta söögipoolist ja söömas käia. Kella kuue paiku hakkasime tagasi sõitma. Bussis sai nalja ja arutasime ka päeva üle. Tagasi jõudsim kell üheksa.

Kokkuvõttes õppisin ma sellest õppekäigust nii mõndagi: kuidas töötavad riigikogu ja valitsus, mida Riigikogus arutatakse ja sain teada maja ajaloost. Omamoodi on riigiga seotud ka teletorn, mida külastasime. Üldiselt oli reis täitsa tore.

ALVAR RATT,
9.a klass

Koolilehe toimetas
Piret Rannast

ÜLENURME KOOLIS KUMMITAS...

Foto: Maia Uiibo

Kummituseasjatundja Kersti Kivirüüt vestlusringis

Ülenurme Gümnaasiumis toimus neljapäeval, 7. novembril kuuendatele klassidele Õuduste Öhtu. Öhtu algas kell 18.00, kuigi paljud tulid ka varem kohale, et teha grimm ja panna kostüümid valmis.

Kõige esimesena kogunesid kõik aulasse, et esitada varem ette valmistatud eriti õudsed tantsud. Pärast seda algas orienteerumine koolimajas, mis kestis peaaegu tundi aega. Iga klass jaotati kolmeks võistkonnaks, tuli lahendada mitmesuguseid nupukust ja osavust nõudvaid ülesandeid.

Pärast orienteerumist tuli söömine, söödi spagette ja lihapalle. Magustoiduks olid kuuendike endi hommikul valmistatud küpsisetordid. Seejärel kogunesid kõik raamatukogu ette, et neid saaks jagada uutesse võistkondadesse järgmiste ülesannete jaoks. Grupp number üks pidi valmistama

krati ning teda pärast esitlema. Grupp number kaks pidi kirjutama muinasjutu „Punamütsike“ põhjal õudusloo ning pärast selle teistele ette lugema.

Siis mindi klassi, kus Kersti Kivirüüt rääkis oma kogemustest kummitustega Kuuste koolis ja mujal. Samal ajal tegid teised õpilased raamatukogus töölehte, kus pidi otsima erinevate raamatute kohta informatsiooni. Pärast töölehe tegemist tulid ka ülejäänud õpilased raamatukokku, et õudusfilmi vaadata. Mõned õpilased küll ei julgenud vaadata ning läksid sealt ära – nii õudne oli.

Kõige lõpuks koguneti jällegi aulasse – autasustamisele. Sellega ka öhtu lõppes, kell oli 22.00.

HANNA-LII HALLIK,
6.b klass

LOODUSNÄDAL ÜLENURMEL

Selle aasta loodusainete nädal toimus tavapärasest varem, 23.–28. septembrini. Me soovisime siduda oma üritused üleriigilise Teadlaste Öö festivali üritustega. Loodusainete nädala põhimotiiviks oli Eesti puud.

Esimene üritus – seenenäitus valmis sel aastal õpilaste looduspraktikumi käigus kogutud seentest juba eelmise nädala lõpul. Esmaspäeval esines koolis gümnaasiumiõpilastele Janeli Virnas Tartu Ärinõuandlast, kes rääkis oma vabatahtliku tööst Aafrikas. Järgmiseks pidi iga põhikooliklass valmistama stendi ettekande loosiga saadud puust. Stendil esitatu alusel toimus reedel viktoriin, milles osalesid kõikide klasside esindused. Hittürituseks kujunes 2013. a Euroopa parima õpilasfirma Kolm Pörsakest teadusetendus kooli aulas. Nädala raames tegid ettekandeid endast noorematele õpilased Marjela Põhjala ja Aleksandra Jürgenson. Tüdrukud tutvustasid oma loovtööd teemal „Nähtamatus“, Lea Lopp rääkis päikesetormidest ja Tauri Helimets tutvustas raadioamatööride tegevust.

Lisaks eeltoodule külastas füüsikõpetaja Ants Serk huvilistega „Estikot“, bioloogiapetaja Marina Kamenskaja käis linnas Teadlaste Öö festivaliüritustel, loodusaineteõpetaja Evelyn Kostabi aitas juhendada praktikumi „Peipsi järv seljakotis“.

Käimas on praktikum „Peipsi järv seljakotis“

Foto: Maia Uiibo

mida viisid läbi Peipsi Koostöökeskuse töötajad, keemiaõpetaja Lea Ehrlich korraldas keemiakatsesid. Geograafiaõpetaja Maia Uiibo ülesandeks oli tagada kogu nädala toimimine ja pildistamine.

Täname veelkord kõiki esinejaid õpilasi ja õpetajaid, kes meie tegemisi toetasid.

Loodusainete õpetajate nimel
MAIA UIBO

11 KUUKS UUS PERE JA TEINE KODUMAA

Alanud on uus kooliaasta, kuid ehk on veel paljudele uudiseks, et järgmise võiks veeta välismaal. Või on ootamatult kellegi klassikaaslaste hulgas sel aastal hoopis võõrkeelne tüdruk/poiss. Sellise sündmuse taga võib olla YFU: mittetulunduslik organisatsioon, mille põhitegevuseks on õpilasvahetuse korraldamine erinevate riikide vahel. YFU asutati 1951. aastal Ameerika Ühendriikides ja tegutseb hetkel enam kui 60 riigis üle maailma. Eestis tegutseb YFU alates 1992. aastast (<http://www.yfu.ee/>).

YFU kaudu veetis 2012/2013. õppeaasta Kanadas endine Ülenurme Gümnaasiumi õpilane Jürgen Ruut, tema peres Tõrvandis elas aga „vahetuspoeg“ Saksamaalt – Jannis Marten Baramsky. Mida arvasid poisid oma vahetusaastast?

Jürgen (18-a, H. Treffneri Gümnaasium, Tartu):

Miks tahtsid vahetusaastale minna?

Et õppida inglise keelt ning tundma teist rahvast ja kultuuri. Ja eks ka lihtsalt saada kogemust, kuidas oleks kodust eemal elada ja ise hakkama saada.

Miks valisid just Kanada?

Esiteks tahtsin maad, kus riigikeeleks inglise keel. Et Uus-Meremaal ja Austraalias on aastaajad „ümber pööratud“, poleks see hästi sobinud siinse kooliajaga. USA-le eelistasin Kanadat, sest seal võinuks minu arvates olla rohkem loodust, vähem inimesi ja samasem kliima.

Kuidas kohanesid uue kultuuriga?

Kultuur ei olegi liialt erinev meie omast. Kui YFU-s hoiatati, et suure tõenäosusega saabub mingil hetkel kultuurišokk, siis minu kohanemine kestis vaid paar päeva. Muidugi on ka Kanadas peredes erinevaid tavasid. Üldiselt oldi seal palju religioossemad kui Eestis. Ühistransport maakohast linna peaaegu puudus, see-eest oli meil koolibuss.

Kuidas sul uues koolis läks?

Väga hästi. Leidsin kiirelt sõbrad ja koolis ei vaadatud vahetuspilast nagu maailmaimet. Aga eks Kanada ongi väga multikultuurne riik. Õppeainetega ei olnud mul raskusi. Seal on võimalik suur osa kursustest ise valida, seega ei olnud ühtki igavat ainet terve aasta jooksul.

Mis oli koolis meeldiv ja mis harjumatu?

Meeldivuse suhtes ei oska ma midagi öelda... kool on kool. Kui kool Eestis meeldib, siis meeldib ka Kanadas. Harjumatu oli nende semestrisüsteem. Kooliaastas on kaks semestrit 4 valitud õppeainega. Iga päev samad ained, samadel aegadel. Semestri lõpuks muutusid koolipäevad küllaltki rutiinseks.

Mida head/huvitavat koolielust viiksid kaasa oma kodukooli?

Kui oleks võimalik, siis tooksin Eestisse rohkem vabadust õppeainete valimisel. Kuigi meil on vabalt valitavaid ainetunde, on enamus ju kohustuslikud. Tõsi, paar ainet olid sealgi aasta jooksul kohustuslikud, kuid nende raskusastet või suunda sai seejuures veel valida. Näiteks valisin inglise keeles nn kirjutamisklassi (*writerscraft*).

Kuidas kohanesid uue perega?

Esimeses peres oli veidike raske. Tundus, et minu vahetusemal ja -isal olid minu suhtes

ootused, mida ma ei suutnud täita. Kodus elanud minuvanune õde ka minuga suhelda ei viitsinud. Hiljem läksin elama oma sõbra perre ja nende juurde ma sobisin hästi. Aitasin kaasa farmitöödel ning sain hästi läbi ka juba kodust eemal elavate vahetusvendadega.

Millest/kellest kodumaale jäänust tundsid vahetusaastal puudust?

Eks ikka oma perest ja siinsetest sõpradest, vahel ka klassikaaslastest. Samuti polnudki seal, kus ma elasin, kuigi palju loodust, niisiis tundsin puudust võimalusest jõuda mõne minutiga metsa või luhale linde vaatlema. Ümberringi olid suured põllud ning sealsed metsatukad olid istutatud ja väikesed.

Mida nautisid oma vahetusaastal kõige enam?

Sealsete sõprade ja perega koosolemist. Samuti õppimist, kuna koolis valisin ju enda lemmikained. Seda mõtet, et ehk ei läheks kooli, küll enamasti pähe ei tulnud.

Mida soovitsid õpilasele, kes kaalub vahetuspilaseks minekut?

Sihtriigi valikul pead mõtlema, kas suudad uues kultuurikeskkonnas vastu pidada. Tegelikult võib osutada üsna erinevaks isegi siis, kui arvad, et sul pole ootusi. Samuti küsi endalt, kas see keel, mida sihtriigis õpid, võiks sulle tulevikus mingis valdkonnas oluline olla. Ja eks peaks ikka mõtlema, kas uues kliimas kohaned. Minu jaoks olid Kanada suve kuumad niisked ilmad päris karmid... tavaliselt sääraстал päevadel istusin suurema osa ajast toas, kuna väljas lihtsalt ei jõudnud midagi teha.

Jannis (16-a, Gymnasium Ganderkesee, Niedersachsen, Saksamaal):

Miks tahtsid vahetusaastale tulla?

Minu õde on käinud Ameerikas ja meie peres on olnud Uruguai tüdruk. See kõik tundus mulle nii huvitav ja tahtsin ka proovida.

Miks valisid just Eesti?

Ma tahtsin kindlasti edasi tegelda muusikaga ja Eestis pakuti muusikaprogrammi. Eesti oli muusikaprogrammiga riikidest kõige põhjapoolsem, ma lootsin näha pikka talve ja palju lund.

Kuidas kohanesid uue kultuuriga?

Kõik on üsna samamoodi kui Saksamaal. Mulle sobis hästi, et siin ei käida eriti kirikus. Minu arvates planeerivad eestlased vähem ja võtavad midagi ette siis, kui on aega ja tuju. Eestlased on suhtlemisel natuke ettevaatlikud, kui nad sind veel ei tunne. Pärast on nad sõbralikud.

Kuidas sul uues koolis läks?

Ma käisin Elleri-nimelises Tartu muusikakoolis. Mul läks seal väga hästi, kuigi tuli palju trombooni harjutada. Sellel koolil on kõrge tase ja mul on hea meel, et sain nii palju juurde õppida. Ainetundidest meeldis mulle keemia. Kõik õpetajad olid väga hoolivad ja aitasid mind palju, sest alguses ma ei osanud üldse eesti keelt. Hakkasin ise natuke rääkima novembrikuus.

Mis oli koolis meeldiv ja mis harjumatu?

Alguses meeldis, et Eestis peavad õpilased ise tunnis vähem rääkima. Hiljem tundus mulle, et nii on igavam kui saksa koolis. Üldiselt on koolielu sarnane.

Mida head/huvitavat koolielust viiksid kaasa oma kodukooli?

Mulle meeldis väga rebaseks löömine, meie koolis see oli lõbus, midagi vastikut ei olnud. Natuke raske on mul võrrelda, sest Saksamaal ma õppisin tavalises koolis, kus meil nii palju muusikatunde ei olnud. Tahaksin Saksamaal ka rohkem muusikat õppida.

Kuidas kohanesid uue perega?

Jaa, kohanesin väga hästi, meil ei olnud probleeme. Kodus on mul noorem õde, aga siin sain endale noorema venna ja see oli väga tore. Ma sain koos perega palju Eestis ringi sõita ja looduses käia. Minu Eesti isa valmistas väga häid lihatoite. Võisin arvutit kasutada rohkem kui oma kodus.

Millest/kellest kodumaale jäänust tundsid vahetusaastal puudust?

Tundsin puudust oma kassist, kuigi ka siin peres oli kaks kassi. Samuti ei ole Eestis selliseid krõmpsus koorega kukleid, nagu Saksamaal. Aga Eesti kohukesed meeldivad mulle väga.

Mida nautisid oma vahetusaastal kõige enam?

Mulle meeldis suhelda teiste vahetuspilastega, saime headeks sõpradeks. Leidsin ka koolist häid sõpru. Nautisin Eesti talve ja õppisin suusatama. Hakkasin armastama saunaskäimist, kõige rohkem meeldib mulle käia suitsusaunas.

Mida soovitsid õpilasele, kes kaalub vahetuspilaseks minekut?

Kindlasti mine! Ma arvan, et tuleb põhjalikult kaaluda, kuhu riiki ja miks minna. Nüüd ma julgeks juba Hiinasse ka minna ☺. Vahetusaastal tuleb hästi palju suhelda ja võiks palju fotosid teha, sest uut on nii palju ja mõndagi läheb meelet ära.

Küsitles ANNELI PALO

JÕULUKUU ÜLENURME GÜMNAASIUMIS

10. detsember kell 18.00

eelkooli JÕULUPIDU
Ülenurme Gümnaasiumi aulas

11. detsember kell 18.00

Ülenurme Gümnaasiumi
jõulukontsert -teenistus
EELK Tartu Peetri kirikus

17. detsember kell 18.00

1. klasside JÕULUPIDU
Ülenurme Gümnaasiumi aulas

18. detsember kell 16.00

4. ja 5. klasside JÕULUPIDU
Ülenurme Gümnaasiumi aulas

18. detsember kell 18.00

2. ja 3. klasside JÕULUPIDU
Ülenurme Gümnaasiumi aulas

19. detsember kell 18.00

6.–12. klasside JÕULUPIDU
Ülenurme Gümnaasiumi aulas

19. detsember kell 12.00

JÕULULAAT
algkooli- ja gümnaasiumihoones

ÜLENURME ROBOOTIKUD

Eelmisel õppeaastal osalesid Ülenurme Gümnaasiumi õpilased esimest korda FLL-il ehk *FIRST LEGO League* võistlusel. *FIRST LEGO League* on hariduslike eesmärkidega üleilmne programm, mille suuremad eesmärgid on õpilasi juba varakult nn raskete teadustega (matemaatika, programmeerimine, inseneria ja robotika) lähemalt tutvustada ja tekitada neis huvi ehk ka oma tulevik sellega siduda. Eestis toimub FLL-i võistlus tänava kolmandat aastat ja seekord on võistluse teemaks „Looduse raev“. Meeskond Wall-Y esindas eelmisel hooajal oma kooli edukalt nii poolfinaalis kui ka finaalis, pälvides poolfinaalis põhiväärtuste kategoorias II koha.

Sellel hooajal on FLL oma haaret Ülenurme Gümnaasiumis laiendanud ja õpilastest on moodustunud suisa kolm meeskonda – veidi väiksemas koosseisus jätkab Wall-Y, kellele pakuvad sõbralikku konkurentsi 6. klasside energiline meeskond YleTobor ja „vanad olid“ Robokunnid, kes saavutasid eelmise hooaja finaalis Robotimängus II koha. Kuna niivõrd väikese piirkonna peale on hoos kolm

meeskonda, otsustasid juhendajad laste oskused ja esinemisjulguse enne poolfinaali proovile panna. Nii toimuski 25. novembril Ülenurme Gümnaasiumis robotikapäev, kus kõik meeskonnad saavad läbi teha kaks Robotimängu vooru ja tutvustada õpetajatest koosnevale „ekspertide kogule“ oma Projekti. Poolfinaal toimub 30. novembril AHHA keskuses Tartus, kuhu kõik meeskonna fännid on oodatud kaasa elama.

Meeskonnaliikmed on hooaja jooksul teinud järgnevat:

- 1) ehitatud ja programmeeritud autonoomse roboti, mis täidab võistlusväljakul meeskonna poolt valitud missiooni;
- 2) koostanud Projekti – leidnud olulise elulise probleemi (sel hooajal looduskatastroofidega seotud), pakkunud välja innovatiivse lahenduse, kuidas tehnoloogia abil seda probleemi lahendada ja jaganud seda huvigruppidega;
- 3) töötanud kogu selle aja jooksul meeskonnana ja järginud FLL-i põhiväärtusi.

FLL'i põhiväärtused on järgmised.

- Me oleme meeskond.
- Meie töö eesmärk on otsida oma juhendajate abiga lahendusi probleemidele.
- Me teame, et juhendajatel pole vastuseid kõiki-dele küsimustele, seega, me õpime üheskoos.
- Me austame sõbraliku võistluse põhimõtet.
- Meie avastused on palju olulisemad meie võitudest.
- Me jagame oma kogemusi teistega.
- Me näitame välja Sõbralikku Professionaal-sust ja Konkureerivat Koostööd kõiges, mida teeme.
- Meil on lõbus.

Meeskonnad kohtuvad kaks korda nädalas ning kohtumisi ilmestab kõige enam just viimane põhiväärtus, veidi suupisteid ja suurtes kogustes innovatiivsus!

Juhendajana tänan südamest kõiki toetajaid, fänne ja kaasaelajaid. AHHAAs kohtume!

HELEN ALTIN-ILVES

TARTU MAAKONNA PARIMAD LOODUSTUNDJAD ÕPPEREISIL

Tartu maakonna parimate loodustundjate ja nende juhendajate õppereis toimus 12.–14. septembril 2013. Neljapäeval koguneti Vanemuise teatrihoone alumisse parklasse.

Esimene peatus oli Mukri rabas, kus grupp jagati pooleks ja kahe erineva giidi saatel see raba ka läbiti. Giidid peatusid aega-ajalt mõne taime või koha juures ning rääkisid sellest lähemalt. Alati oli võimalus küsimusi esitada ja kõik kirjutati üles eelnevalt jagatud märkmikesse, kuna õhtul pidi toimuma päeval räägitu kohta viktoriin. Pooltel teel läbi raba sai ronida ka 21 meetri kõrgusesse vahitorni, millest 7 meetrit oli turbakihi all toetumas tugevamale alusele. Pärast lõunasööki Raplas sõitsime edasi Muraste Looduskeskuse juurde.

Muraste Looduskeskuse juurest juhutati meid Põhja-Eesti paekaldale, kus saime üksteisest rohkem teada. Järjekordselt oli kaks giidi, kes meie grupiga tegelesid, rääkides huvitavat juttu ja viies läbi paari-kolme tegevust. Nende hulgas ka orienteerumine metsas ja mööda paljandit kõe abil ülesronimine. Pärast vahvat kogemust jõudsime majutuspaika Kloogaranna noortelaagrisse, kus serveeriti õhtusöök ja pärast toimus päeva jooksul käsitletud teemade kohta viktoriin.

Teisel päeval, reedel sõidutati meid bussiga sadamasse, kust me sõitsime poolteist tundi Monica-nimelise laevakesega 12 km Naissaarele. Saarel sõidutati meid ringi kahe veoauto autokastis. Esimesena viidi meid patarei 10B juurde, mille ligiduses olid veel suure kahuri aluse jäänused ja punkri õhkimisel tekkinud kraater. Edasi sõideti miiniladude juurde, kus olid alles osad meremiinide kestad. Pärast saare põhjalikku läbisõitmist veoautode kastides oli aeg tagasi pöörduda ja Kloogarannas järjekordsest viktoriinist neljastes võistkondades osa võtta.

Viimasel päeval, laupäeval hakkasime tagasi

Tartu poole sõitma ja tee peal tegime mitmetun-nise peatuse Aegviidu matkarajal Kõrvemaal. Eelmiste retkedega sarnaselt jaotati meid kahte gruppi ja anti kahe erineva giidi juhutada. Kuulda sai huvitavaid lugusid nii Kõrvemaa kui ka giidi enda kogemuste kohta seoses rabadega. Läbinud huvitava teekonna, jätkus bussisõit tagasi ja varsti olidki kõik Tartus.

AGNES ALAS, 11.c klass

Preemiareis oli väga huvitav ja teadmisterikas. Sain väga palju uusi ja huvitavaid teadmisi bioloogia, geograafia ja ka ajaloo alal.

Esimese päeva retk Mukri rabas oli huvitav. Saime maitsta rabas kasvavaid marju, mida igapäevaselt ei saa. Samuti õppisin marjade kasulikke külgi ning seda, mida teha, kui olen hätta sattunud. Järgmine retk mereranda oli samuti tore. Sain uusi teadmisi geograafiast, õppides kivimite kihte ja seda, kust nad pärinevad. Oli võimalik koguda ka natuke ajaloolisi teadmisi.

Teine päev Naissaarel andis palju teadmisi ajaloo kohta vene ajal. Kuna ajalugu pole minu kõige eelistatum aine, jäi natuke puudu huvist. Muidugi meeldis mulle see, kuidas me vanades sõjaagsetes veoautodes mööda saart ringi sõitsime.

Isiklikult mulle meeldis kõige rohkem kolmanda päeva matk Aegviidu matkarajal, sest sain palju huvitavaid teadmisi rahvameditsiini alal. Samuti oli sealne loodus väga kaunis ja oli ka võimalik erinevaid pinnavorme eristada. Giid tegi jutu väga huvitavaks, lisades enda läbielatud kogemusi.

Kokkuvõttes meeldis see reis mulle väga ja läheksin heameelega järgmine kordki.

SIGRID SÄGA, 8.b klass

3 AASTAT LOODUSPRAKTIKAT

Looduspraktikatunnid on olnud väga sisukad ja väga harivad nii praktiliselt kui ka teoreetiliselt. Kõik praktiliste tundide osad on väga kasulikud igapäevaelus. Need oskused aitavad ka ülikoolis õpitavate ainete praktiliste tööde osas. Kui neid tunde poleks olnud, siis paljudel puuduks nii suur ülevaade sellest, kuidas näiteks teada saada, mis seeneliigiga tegu on või kelle jälgedega on tegemist. Vabas õhus õppimine on õpilastele samuti palju kasulik, sest sageli puudub motivatsioon õppida kooli siseruumides. Vabas õhus ei ole õpilased stressis, nad saavad vabalt küsida igasuguseid küsimusi ning õpivad palju paremini.

Looduspraktika tundide raames oleme käinud metsas seeni korjamas ja neid uurimas, oleme osalenud erinevates õppeprogrammides Tartu A. LeCoqi õlletehases ja Eesti Geenivaramus. Õppeprogrammid sisaldasid endas tunde teemadel „Närilised“, „Putukad“, „Linnud“ ja „Loomastiku mitmekesisus“. Eesti Geenivaramus saime teada, kuidas ja kes saab hakata geenidoonriks ja miks see kasulik on.

Kõige eredamalt on 10. klassist mees õppekäik ettevõttesse Pere Leib. Väga huvitav oli näha, kuidas pagaritooted valmivad, ning õpilaste lemmikosaks oli kindlasti erinevate värskete leiva- ning saiasortide degusteerimine.

11. klassis moodustasid põhiosa kursusest Tartu Ülikooli õppeprogrammid, kus räägiti näiteks putukatest, kaladest, imetajatest. Enamuse osa neist programmide moodustasid loengud teemal, mis antud päeval ette nähtud oli ning sellele järgnes siis praktiline tegevus või töölehtede täitmine

Sama kursus jätkub ka 12. klassis ning hetkesei-suga võib öelda, et teemad ning käigud, mida viimasel gümnaasiumiklassis käsitletakse, on tõenäoliselt nende kolme aasta võrdluses kõige huvitavamad.

Õpilaste arvamusi kogus ja vahendas
MARINA KAMENSKAJA, bioloogiaõpetaja